

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΑΚΡΑΣ

www.vakras.com/ellenika

Ο Δημήτριος Βακράς γεννήθηκε το 1962 στη Μελβούρνη, Αυστραλία. Από το 1977 ως το παρόν η ζωγραφιές και πίνακες (λαδομπογιές) του διευκρινίζουν τα παράξενα, τα φανταστικά και σουρρεαλιστικά. Η τέχνη του είναι αυτομαθημένη. Τα νέα του χρόνια οι ζωγράφοι που είχαν την μεγαλύτερη έμπνευση στα έργα του είναι οι σουρρεαλιστές (Dalí, Magritte, Bellmer). Ο Βακράς δέν δέχεται την θεωρία ότι η καλλιτεχνία είναι εκφράσεις ιδέας αφαιρέτη από τέχνη, γιατί ο κάθε ένας μας έχει κάτι να εκφράση, και εάν δεν έχουμε ανάγκη τέχνη όλοι μας τότε είμαστε καλλιτέχνοι. Πρέπει να γνωρίζουμε και να καταλάβουμε τα περασμ ένα είδει εκφράσεις ιδέας, και πρέπει να έχουμε και την τέχνη, να μπορούμε να εκφράσουμε της ιδέες μας. Χωρίς νου περασμένες ιδέες, και χωρίς νου πως έχουν εκφραστή περασμένες ιδέες, η ιδέα, που θεωρίτε καινή και προέλευτη μπορεί να είναι ιδέα παλιά - και παλιά ιδέα που έχει εκφραστή με καλλίτερον τρόπο, με καλλίτερι τέχνη, με πιο σοβαρό βάρος. Ετσι ο Βακράς απορρίπτει τα απαιτητικότητα εκείνον που χωρίς τέχνη έχουν γίνει διεύθυνση *καλλιτεχνίας* που ο πιο σπουδαίος *καλλιτέχνης* είναι εκείνος με τη λιγότερη τέχνη. Δεν είναι δύσκολο να δημιουργήση ζωγράφος έργα χωρίς τέχνη. Και με τον Marcel Duchamp, αυτό ακριβός έχει γίνει: όσο πιο άτεχνος ο καλλιτέχνης, τόσο πιο σπουδός θεωρίτε. Το 1917 ο Duchamp δήλωσε το 'βρυχώμενο πράγμα' (found object), ως *καλλιτεχνία* με παράδιγμα ουρητήριο. Με αυτόν τον τρόπο εκείνο που ποτές δεν ήταν καλλιτέχνησμα έγιναν καλλιτεχνία. Το 1938, στη 'Πανκόσμια Εκθέσεις Σουρρεαλισμού' (International Exhibition of Surrealism) στο Galerie des Beaux-Arts, Παρίσι, ο Dalí πρόσφερε το 'Βροχερό Ταξί' (Rainy Taxi), ως λεγώμ ενο εγκαθίδρυση (installation). Αυτές η πράξεις άτεχνες γίναν παραδήγματα *avant garde*, καινούρια της στιγμής. Για 90 τώρα χρόνια απο τον Duchamp, και 70 χρόνια απο τον Dalí, τα ήδια είδος *βρυχώμενα* και *εγκαθίδρυσα* τα προσφορούν ξανά και ξανά, ως καινούρια έργα της τορινής στιγμής. Ποσφέρουν συμπτόμ ατα Alzheimer's. Όταν ο Andy Warhol πρόσφερε Pop Art ως *avant garde*, η προσφέρηση του ήταν αναχρονιστική.

reconstitution (with spare body parts) II : life bearer, 2001, 101.5cm x 122cm (40" x 48"), oil on canvas
ανασηματιζόμενα (με λιτά υλικά σώματος) 2: ζωκρατηστικό, 2001

Οι εικόνες του παρόν του Βακρά μεταχειρίζουν υλικά σώματα συγχωνευμένα με κόκαλα κεφαλιού, σιαγόνια, λεκανικά, ζων, και αυτά με μηχανήματα. Αυτές η εικόνες προέρχονται απ'την παλιά του σηρά, την ΑΠΟΚΑΛΗΠΤΙΚΗ. Δηλαδή φέρνι στο φως τα κρυπτά, της βιολογίας μας.

Σε αυτούς τους πίνακες το άτομο είναι εχμάλοτο, και είναι ένα σώμα με τα μηχανίσματα που είναι δημιουργιζμένα για να ευκολύσουν τη ζωή μας, μηχανές που, για την υπόλοιπη την ζωή του άτομου χρειάζοντε σταθερή διατήρηση και υποστήριξη. Στα έργα του παρόν, ο Βακράς αποφέβγη λίγω απο την θεωρητική/φιλοσοφική στάσις του - μόνο λίγω. Η εμφάνιση της εικόνες του όμως είναι ίδια. Μορφές μεταμορφίζοντε σε απίθανες διάμορφιες.

Θεωρή ότι το φανταστικό είναι θήμα του πάντα. Ζωγραφική αφεριμένις σκέψις, της φαντασίας, είναι φενόμενο απο της πρότες προσπάθειες της ανθρωπότητις να αντιπροσοπέψη συμβολικά με χρώμα και γραμές το ζωντανό. Ζωγραφική της φανταστικής είναι ζωντανή φλέβα της καλλιτεχνίας. Είναι ηστορική αλήθια που είναι βρισκώμενι στα έργα του Heironymous Bosch, Grünewald, Blake, Fuseli, τους συμβολιστές, σουρρεαλιστές, τους καλλιτέχνες της Σχολίς Φανταστικού Ρεαλισμού Βιέννης, κτλ. Φανταστική καλλιτεχνία είναι η κληρονομία του σουρρεαλισμού, και ο σουρρεαλισμός είναι η κληρονομία φανταστικής καλλιτέχνης του μέλον.

Reaper iii, 1997, oil on canvas, 76cm x 55.5cm (33" x 20")
Θεριστής 3, 1997.

Multifarious Maulings, 1996, oil on canvas 137cm x 183cm (54" x 72")
Πολυπόικιλα Δαγκώματα, 1996